

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen
Rekeningnr: 000-1576647-09

Tel: 011-88.15.52

Webstek: www.codip.be

E-mail: Codip@skynet.be

www.sabrashatila.web-log.nl

Inhoud

0. Editoriaal.
1. De strijd in de Gazastrook voor proper drinkwater.
2. Pikzwarte dinsdag in Israël
3. Onderwijs is een basisrecht - Steun Palestijnse studenten!
4. Opgedragen aan Olmert en de Israëlische terreur.
5. De Ringworm kinderen
6. CODIP-Actief.

“De Israëlische acties op de Westelijke Jordaanoever en in de Gazastrook zijn zoals de Apartheid van een eerder tijdperk. We moeten geen angst hebben om iets te benoemen wat het is.”

De voorzitter van de Algemene Vergadering van de VN, Miguel d'Escoto, op 26 november 2008.

Beste Vrienden van Palestina,

Honderden tonnen noodhulp bestemd voor de bevolking in de Gazastrook blijven geblokkeerd aan de grens: voedsel, medicijnen, dekens, babyvoeding en andere hulpgoederen. Drie maanden na het einde van de oorlog, waarbij 1.400 mensen omkwamen en vijfduizend gewonden vielen, is een groot deel van de noodhulp rot of beschadigd door regen of de brandende zon.

Alle voedselhulp valt onder Israëlische importregels en pasta, bonen en fruitsap wordt door Israël bestempeld als niet-essentieel. Sinds het begin van de oorlog op 27 december 2008 zijn amper 43 trucks met voedselhulp gepasseerd in Rafah. Constructiemateriaal en vervangstukken om de industrie en honderden fabrieken in de Gazastrook herop te bouwen worden niet of nauwelijks toegelaten.

Intussen sloopt Israël wekelijks tientallen huizen van bedoeïenen in de Negev en worden 1.500 Palestijnen verdreven uit Oost-Jeruzalem. Obama maakt 83,4 miljard dollar extra vrij voor militaire operaties in Irak, Afghanistan en Pakistan en steunt de Israëlische bezetting van Palestina met 30 miljard dollar militaire hulp.

Op iedere heuvel op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem zie je hoe het land van de Palestijnen volgebouwd raakt met illegale kolonies. Niet-joden kunnen geen bouwvergunning krijgen. De Israëlische controleren het water. De joodse “settlers” hebben water in overvloed, maar voor de Palestijnen is het schaars en duur. Er vloeit slechts af en toe water door de kraan. De inbeslagname van de waterbronnen door Israël is één van de redenen waarom de fameuze muur zo’n kronkels maakt en op veel plaatsen zo ver voorbij de groene lijn gebouwd wordt. Mensen worden door die muur afgescheiden van hun landbouwland, dat dan natuurlijk in beslag genomen wordt wegens “verlaten”.

Palestijnen moeten uren lopen, zich met taxibusjes verplaatsen en checkpoints passeren om kans te maken op werk in Israël. Ze moeten betalen voor een werkvergunning zonder garantie op een job en zijn ’s avonds weer uren onderweg naar huis.

Deze impressies kregen vijftien mensen die met het Vlaams Palestina Komitee (VPK) op reis gingen naar bezet Palestijns gebied. Hun relaas kan je lezen op de nieuwe webstek van CODIP (www.codip.be) en op deze van de VPK-inleefreis (<http://palestinareis.web-log.nl>).

De CODIP-ploeg.

1. De strijd in de Gazastrook voor proper drinkwater

Op het ogenblik dat milieudeskundigen, NGO's en officiële regeringsinstanties deze week in Istanbul bij elkaar waren voor het Vijfde Wereld Water Forum, vroeg het Internationale Rode Kruis (ICRC) aandacht voor de kritieke watersituatie in de Gazastrook. "Groepen van het ICRC herstellen water- en afvalwatersystemen in de Gazastrook die ernstig werden beschadigd tijdens de drie weken durende militaire operatie in januari," zegt het ICRC in een persbericht. "Volgens het ministerie van Volksgezondheid in de Gazastrook, heeft een vijfde van de bevolking geen onmiddellijke toegang tot drinkbaar water en moet het zich bevoorraden via privébevoorrading. Vandaag hebben nog duizenden mensen geen toegang tot stromend water."

De infrastructuur van de Gazastrook werd grotendeels vernield tijdens de Israëlische militaire aanval op het kustgebied tijdens de Operatie Cast Lead, die op het terrein een kritieke humanitaire situatie creëerde. Het VN-kantoor voor de Coördinatie van Humanitaire Zaken (OCHA) zegt dat 150.000 inwoners van de Gazastrook te maken hebben met onvoldoende en onveilige waterbedeling. Hiervan blijven er 50.000 verstoken van alle waterbevoorrading, terwijl de anderen slechts elke vijf of zes dagen water krijgen. OCHA voegt er aan toe dat ongeveer 28.000 kinderen in de Gazastrook geen leidingwater krijgen. Daarenboven hebben 56.000 kinderen slechts ongeveer om de week water.

De Watermaatschappij van de Kustgemeenten van de Gazastrook (CMWU), die verantwoordelijk is voor water- en afvalwaterbehandeling, zegt dat de watercrisis zal voortduren totdat Israël voldoende vervangstukken en materiaal om herstellingen uit te voeren toelaat tot de Gazastrook. De voortdurende blokkade van de Gazastrook betekent dat constructiemateriaal, de meeste vervangstukken en materiaal voor herstellingen niet binnen mogen. Dit maakt het onmogelijk om de duizenden vernielde en beschadigde gebouwen te herbouwen of te herstellen. Het heeft ook ernstige beperkingen tot gevolg voor herstellingen aan de levensnoodzakelijke infrastructuur, zoals water- en afvalwaterinstallaties.

Veelvuldige elektriciteitsuitval belemmert verder de capaciteit van de behandelingsinstallaties, terwijl ernstige beperkingen op de invoer van olie de mogelijkheid van noodgeneratoren verminderen. Terwijl de oorlog de situatie nog verergerde, was Gaza's infrastructuur reeds rampzalig en was er een dringende behoefte aan reparatie ten gevolge van de 18 maanden afsluiting van Gaza, nadat Hamas er in juni 2007 aan de macht gekomen was. Het CMWU werd gedwongen om tonnen onbehandeld afvalwater rechtstreeks in de zee te pompen, wat zijn weerslag heeft op de ondergrondse waterbevoorrading van de Gazastrook en dit bedreigt verder een veilige drinkwatervoorraad.

Recente watertesten toonden aan dat het leidingwater in de Gazastrook niet veilig is voor menselijke consumptie. 54 van de 248 waterstalen waren verontreinigd, in het bijzonder in het noorden van de Gazastrook en in de stadsdistricten van Gaza. Israël bestookte de grootste afvalwaterinstallatie van de Gazastrook in Sheikh Ajleen, ten zuidoosten van Gaza-stad. Deze behandelt normaal gezien afvalwater van zo'n 400.000 mensen. Het in de bodem dringen van onbehandeld afvalwater, dat vloeide in woonbuurten, over landbouwland en in zee, was zichtbaar vanuit de ruimte, volgens satellietbeelden vrijgegeven door de VN. Het Operationele Satelliet Toepassingsprogramma van de VN (UNOSAT) toont de impact van de krater van de Israëlische bom en een afvalstroom over een afstand van 1,2 km.

Het ICRC en het CMWU coördineerden de inspanningen om de installatie te herstellen, maar werden gehinderd door vertragingen van de Israëlische autoriteiten om de noodzakelijk leidingen en onderdelen te verkrijgen. "De eerste zaken waar mensen ons naar vragen zijn water en elektriciteit" zegt Marek Komarzynski, een ingenieur van het Internationale Rode Kruis. "Dit is wat ze nodig hebben om een normaal leven te leiden". Maar de humanitaire crisis na de oorlog en de blokkade beïnvloedt elk onderdeel van het dagelijks leven van de mensen in de Gazastrook.

Eind februari oordeelde de VN-vluchtelingenorganisatie (UNRWA) dat de huizen van ruim 2.000 mensen moeten worden herbouwd, terwijl ongeveer 11.000 families dringende herstellingen vragen voor hun huizen. Het agentschap verwacht dat deze cijfers nog zullen stijgen. Zes scholen van de Palestijnse Autoriteit in het noorden van de Gazastrook werden eveneens ernstig beschadigd. Hierdoor werden bijna 5.000 schoolkinderen gedwongen te verhuizen naar andere scholen. De overbezetting leidde tot dubbele shiften en het verder belasten van 351 scholen, waarvan ongeveer de helft met dubbele shiften werken.

In de tussentijd worstelen de ziekenhuizen in de Gazastrook met problemen, omdat vervangstukken ontbreken zoals voor machines voor pasgeborenen, terwijl bepaalde geneesmiddelen niet voorhanden zijn. Verder slaagde slechts de helft van meer dan 300 inwoners uit de Gazastrook erin om een vergunning te bekomen van Israël om de het gebied te verlaten voor een dringende medische behandeling.

Ondervoeding is een ander groter wordend probleem. Kinderen en zwangere vrouwen zijn ervan het slachtoffer. UNICEF verschaftte recentelijk vitaminesupplementen aan 50.000 babies en kinderen jonger dan vijf jaar. De OCHA zegt dat de 127 door Israël toegelaten vrachtwagenladingen met dagelijkse hulp onvoldoende zijn om aan de marktbehoeften te voldoen. Voor de blokkade kregen 475 vrachtwagens toegang. Armoede en werkloosheid teisteren de Gazastrook na de Israëlische vernietiging van diverse sectoren die werk verschaften. De Coördinatieraad voor de Privésector (PSCC) oordeelt dat 700 privé-initiatieven volledig werden vernietigd of beschadigd. De schade wordt geschat op 105 miljoen euro.

Het VN-Ontwikkelingsprogramma (UNDP), de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) en het Palestijnse ministerie voor Landbouw schat dat 135 miljoen euro schade werd aangericht aan de landbouwinfrastructuur. De vissector zou directe en indirecte verliezen hebben geleden, geschat op 1,65 miljoen euro door de vernieling van vissersboten en aanverwant materiaal. En zelfs diegenen die werk hebben en een inkomen verwerven, moeten strijden om te (over)leven. Volgens het Internationaal Monetair Fonds (IMF) hebben de Israëlische beperkingen op cash geld in de Gazastrook hun effect op het leven van een half miljoen inwoners van de Gazastrook op een bevolking van anderhalf miljoen.

Door Mel Frykberg, IPS, Ramallah, 17 maart 2009. Vertaling: Mario Bergen.

Bron: <http://www.twinside.org.sg/title2/health.info/2009/twnhealthinfo20090305.htm>

2. Pikzwarte dinsdag in Israël

Twee Palestijnse partijen werden in de periode voor de Israëlische verkiezingen verboden. Volgens de kiescommissie erkenden ze Israël niet als thuisstaat van de Joden en riepen ze op tot een gewapende strijd tegen Israël. Op 21 januari 2009 werd dit verbod opgeheven door het Israëlische Hooggerechts-hof. De Arabische partijen Balad en Ra'am-Ta'al mochten opnieuw meedoen aan de parlementsverkiezingen. In Israël wonen ruim een miljoen Palestijnen, ongeveer 20 procent van de totale bevolking. Het zijn nakomelingen van Palestijnen die na de etnische zuivering en de vestiging van een Israëlische staat (in 1948) in het gebied bleven wonen. 76 % van de Israëli's willen dat deze Palestijnen worden verdreven naar bezet Palestijns gebied aldus een peiling van Knesset Channel in 2008.

Israëlische politici pronken met zogenaamde gelijke rechten voor Palestijnen via de legerdienst. Legerdienst is enkel verplicht voor joden en druzen in Israël. Hieraan gekoppeld zijn rechten zoals studietoelagen, het verwerven van grond, sociale zekerheid, toegang tot alle beroepen, enz. Palestijnen die ervoor kiezen legerdienst te doen, geven meteen hun identiteit op en riskeren te worden ingezet tegen andere Palestijnen, mits men hen toelaat tot het leger. Daar veiligheidsredenen Palestijnen meestal beletten om hun dienstplicht te vervullen, blijven zij doorgaans verstoken van gelijke rechten. De situatie wordt nog bemoelijkt door Israëlische havikenpartijen. Zij willen onder geen enkel beding illegale kolonies ontruimen. Voor Kadima, Avoda (Arbeiderspartij), Torah Judaism, Groenen, Meretz en Hadash is dit bespreekbaar met de Palestijnse partijen.

Benjamin Netanyahu van Likud is zo'n havik. Hij zei tijdens de jaarlijkse Herzliya veiligheidsconferentie op 4 februari 2009: *" Hamas is geen terreurbeweging die zal ophouden na een paar slagen. Het is een fanatieke godsdienstige beweging die door een fanatiek godsdienstig Iraans regime wordt gesteund. Als wij raketten van Gaza willen tegenhouden, is er geen andere keus dan het Iraans regime in Gaza omver te werpen. Als ik verkozen ben, zal de grootste, belangrijkste taak van mijn regering zijn om de Iraanse dreiging in alle aspecten af te weren "*.

Netanyahu zei eveneens dat de Palestijnen te zwak en verdeeld zijn om minimale toegevingen te doen bij vredesbesprekingen en niet sterk genoeg om terreur te beteugelen. *"De realiteit is duidelijk –*

elk gebied dat wordt ontruimd wordt overgenomen door Iran,” zei de politicus, daarbij verwijzend naar de ontruiming van kolonies in de Gazastrook in 2005. Netanyahu was daar tegen.

De extreem-rechtse politicus Avigdor Lieberman kreeg de sleutels van de volgende Israëlische regering in handen door 15 zetels te behalen. Deze migrant uit Moldavië gaf zijn steun aan Likud, de partij die de meeste van zijn eisen wou inwilligen. Kadima kwam in de oppositie. Tzipi Livni wou zich niet vastpinnen op de huidige kolonies op de Westelijke Jordaanoever en was bereid tot een wijziging op het terrein voor vrede met de Palestijnen. Likud echter wil niet weten van “land voor vrede”. Netanyahu zoekt enkel een economische uitwisseling met de Palestijnen en voor hem is een Palestijnse staat en een ontruiming van de kolonies in bezet Palestijns gebied onbespreekbaar. Alsook wil Netanyahu (Premier van Israël: 1996-1999) niet weten van vredesbesprekingen met Syrië en het opgeven van de bezette en sinds 1981 geannexeerde Syrische Golanhoogten.

Avigdor Lieberman (Yisrael Beiteinu) wil met zijn tienpuntenplan massaal joden van over heel de wereld naar Israël lokken. De illegale kolonies in Oost-Jeruzalem, op de Westelijke Jordaanoever en op de Golan moeten flink worden uitgebreid. Alle inwoners moeten zich ook scharen achter een joodse staat Israël en legerdienst vervullen. Tegen niet-loyale burgers moet hard worden opgetreden.

De Israëlische verkiezingen veroorzaakten een forse ruk naar rechts met religieuze en nationale partijen die zich duidelijk uitspraken tegen vrede. De haviken (rechtse partijen) behaalden 65 zetels in de Knesset (8 meer dan nu). Op deze pikzwarte dinsdag werden de racisten en fascistten van Israel Beiteinu de derde grootste partij. Door steun van Lieberman aan Netanyahu mocht deze laatste van de Israëlische president (Peres) een nieuwe regering vormen. Hij vormde de 32e regering bestaande uit zijn Likud-partij, Yisrael Beiteinu, Shas, Joods Huis en de Arbeiderspartij. Ehud Barak, die als minister van Defensie de oorlog voerde tegen de Gazastrook, ontving met zijn Arbeiderspartij een opdreun van jewelste op 10 februari 2009 met nog slechts 13 zetels, maar blijft op post. Lieberman wordt vice-premier en krijgt het departement buitenlandse zaken. Hij verwierp met steun van het nieuwe kabinet onmiddellijk de “vredesonderhandelingen” van Annapolis.

Nationalisten/Religieus (Rechts) Blok – Aantal zetels in de Knesset:

Likud, *Eenheid* (Benjamin Netanyahu): 27 (+ 15)

Yisrael Beiteinu, *Israël, Ons Vaderland* (Avigdor Lieberman): 15 (+ 4)

Ichud Leumi, *Nationale Eenheid*: 4 (- 5)

Bayit Yehudi, *Joods Huis*: 3 (+ 3)

Shas, *Wereldunie van Sefardisch-Joodse Torah Bewaarders*: 11 (- 1)

Torah Judaism, *Verenigd Torah-Jodendom*: 5 (- 1)

Gil (Gepensioneerden van Israël behaalden 7 zetels in 2006).

Totaal voor de Nationalisten/Religieus Blok: 65 (+ 8)

Links Blok (naar Israëlische normen, want partijen zoals Kadima en de Arbeiderspartij zijn verantwoordelijk voor de recente Gaza-oorlog)– Aantal zetels in de Knesset:

Kadima, *Voorwaarts* (Tzipi Livni): 28 (- 1)

Avoda, *Israëlische Partij van de Arbeid* (Ehud Barak): 13 (- 6)

Meretz, *Tezamen-Gezamenlijk*: 3 (- 2)

Ra'am Ta'al, *Verenigde Arabische Lijst* (Pal.): 4 (-)

Balad, *Nationaal-Democratische Alliantie* (Pal.): 3 (-)

Hadash, *Het Democratisch Front voor Vrede en Gelijkheid* (Pal./Isr.): 4 (+ 1)

Totaal voor het Linkse Blok: 55 (- 8)

3. Onderwijs is een basisrecht – Steun Palestijnse studenten!

De weg naar goed onderwijs kan overal met hindernissen bezaaid zijn, maar wanneer je onder een bezetting leeft, mag je dit wel zeer letterlijk opnemen. Afsluitingen, wegblokkades en controleposten maken het studenten en leerkrachten zeer moeilijk om scholen en universiteiten te bereiken. Sinds 1973 werd de Birzeit Universiteit reeds meermaals volledig gesloten. Studenten en docenten verzetten zich hiertegen door de lessen te organiseren in gemeenschapscentra en privé-huizen. Ook het basis- en secundair onderwijs.

Met de bouw van de apartheidsmuur zijn enkele Palestijnse studenten nu afgesloten van hun scholen of universiteiten. In Qalqiliya kijkt de muur bijvoorbeeld uit over de speelplaats van de meisjesschool en is er een toren met scherpshutters. Stel je voor dat je hard hebt zitten studeren voor jouw examens, je vertrekt vol goede moed 's morgens naar school en je hoopt dat je zult slagen voor jouw examens. Maar onderweg wordt je tegengehouden en opgepakt aan een controlepost. Na enkele uren wordt je weer vrijgelaten, maar ondertussen zijn de examens wel gedaan. Dit zijn slechts enkele van de pesterijen die Palestijnse studenten ondergaan op weg naar school.

Sinds de afsluiting van Gaza in Juni 2007 na de democratische verkiezingen, zitten duizenden Palestijnse studenten vast. Ze studeren aan buitenlandse universiteiten, maar kunnen hun studies niet volgen omdat ze vastzitten in de Gazastrook. Beursstudenten verliezen hierdoor hun beurs en wellicht hun enige kans op hoger onderwijs. Zie de webstek van R2E, *the Right to Education Campaign at the Birzeit University*: <http://right2edu.birzeit.edu>.

In Canada heeft the Right to Education Campaign een powerpoint-presentatie opgesteld, waarvan je de Nederlandse vertaling op onze website vindt.

Peterschap Palestijnse studenten

Palestijnse jongeren willen verder studeren en aan hun eigen toekomst werken. Hierbij helpen wij hen een handje! Reeds meerdere jaren ondersteunt CODIP, met de hulp van de Palestinians Working Women Society for Development (PWWSD), Palestijnse vrouwelijke studenten. Elk jaar steunen we zo'n 5 à 6 studenten. We geven hen tweemaal per jaar een financiële ondersteuning, zodat ze het inschrijvingsgeld voor hun hogere studies kunnen betalen, evenals lesmateriaal en het dagelijkse transport.

Sana' Mouhamad Khalaf Ayad, die we tijdens 2007-2008 gesteund hebben, is afgestudeerd en volgt nu een verdere training bij PCHR (Palestinian Centre for Human Rights). Sinds 2008-2009 ondersteunen we eveneens twee mannelijke studenten, Wa'el Al Arowry en Hasan Hosny Barhoosh, gezien de moeilijke financiële situatie van hun families.

In de bijgevoegde brieven (of zie website) stellen enkele van de studenten zich voor. Hoe kan je hen helpen hun droom van onderwijs te verwezenlijken? Je kan elke maand 15 euro bijdragen ter ondersteuning van een student. Maar je kan er ook voor kiezen een eenmalige bijdrage te leveren. Voor bijdragen vanaf 30 euro levert CODIP een fiscaal attest af.

Ik ben Wa'el Moneer Ahmad Arorui van Ramallah-Arauro. Ik ben een tweedejaars student aan de Birzeit Universiteit. Ik wil me specialiseren in politieke openbare administratie. Ik wil CODIP danken voor de toelage die ze mij gegeven heeft. Ik heb deze ondersteuning nodig omwille van de economische situatie onder de bezetting, de moeilijke levensomstandigheden en de beperkte arbeidsmogelijkheden. Mijn vader werkt als dagarbeider. Hij heeft geen ander werk en heeft een laag salaris. Mijn moeder werkt om mijn vader te helpen een familie van tien personen te onderhouden. De meesten gaan naar school en twee gaan naar de universiteit. Het collegegeld voor de Birzeit Universiteit (BZU) is erg hoog. Mijn vader kan dit onmogelijk alleen betalen en aan de BZU kan ik niet tegelijkertijd werken en studeren. Ik wil iedereen bedanken die het Palestijnse volk helpt en ik wil CODIP bedanken voor de financiële hulp.
Vriendelijke groeten. Wa'el.

4. Opgedragen aan Olmert en de Israëlische terreur

DE WERELD

*De wereld zit vol ijs en winter
door het open venster wordt zichtbaar
hoe ziek de mensheid is
onder het rokende puin
blakert het vuur van Sodom
de nachtwind
houdt de adem in.*

Minder rozen: gedichten vertaald door: Germain Droogenbroodt.
Moderne Palestijnse poëzie van Mahmoed Darwish - tweetalig Arabisch-Nederlands.

Mahmud Darwish werd in 1942 in al-Birwa, een dorpje in Galilea uit een christelijke familie, geboren. In 1948 is zijn familie naar Beiroet uitgeweken. Met zijn tweede bundel "Vogels zonder vleugels" werd hij ook in het buitenland bekend als dichter van het Palestijnse verzet. Zoals in "Minder rozen", zijn populairste bundel, die ondermeer in de publicatie van POINT is opgenomen, blijft de Odyssee van het Palestijnse volk als een rode draad doorheen zijn poëtisch werk lopen. Darwish werd meermaals gevangen genomen. Na in diverse landen tijdelijk te hebben verbleven, verbleef hij in Ramallah, waar hij het tijdschrift al-Karmel publiceerde. Darwish, ongetwijfeld de bekendste Palestijnse dichter, is eveneens een van de belangrijkste hedendaagse Arabische dichters. Zijn werk werd in talloze talen vertaald en gepubliceerd. De uitgave van POINT is de eerste in het Nederlandse taalgebied. Mahmud Darwish overleed in Houston op 9 augustus 2008.

5. "Israël gaf in jaren vijftig honderdduizenden kinderen overdosis röntgenstraling"

INDYMEDIA UK - 31 oktober 2005 - Israël heeft in de jaren vijftig aan honderdduizenden kinderen opzettelijk een waanzinnige overdosis röntgenstraling toegediend. In de documentaire "The Ringworm Children", die recent op het internationale filmfestival van Haifa de prijs voor 'beste documentaire' won, worden deze praktijken onthuld. De documentaire, geregisseerd door David Belhassen en Asher Hemias werd in augustus op de Israëlische televisie uitgezonden door Channel Ten. Het onderwerp van de film is de massale bestraling van honderdduizenden jonge immigranten uit het Midden Oosten, de Sephardim zoals ze tegenwoordig worden genoemd.

Het verhaal gaat als volgt. In 1951 vliegt de directeur-generaal van het Israëlische ministerie van gezondheid, Dr. Chaim Sheba, naar de VS en keert terug met zeven röntgenapparaten afkomstig van het Amerikaanse leger. Ze waren bedoeld om te worden ingezet in een grootschalig stralingsonderzoek waarin Sephardi-jongeren als proefkonijnen dienden. Ieder kind kreeg maar liefst 35.000 maal de maximaal toegestane hoeveelheid röntgenstraling (gammastraling) toegediend.

In ruil hiervoor betaalde de Amerikaanse regering de Israëlische regering het bedrag van 300 miljoen Israëlische liras per jaar. Ter vergelijking: het gehele budget voor gezondheid bedroeg 60 miljoen liras. Het door de Amerikanen betaalde bedrag zou vandaag miljarden waard zijn geweest. Om de ouders van de kinderen te misleiden, werden de kinderen meegenomen op schoolreisjes. Aan de ouders werd later verteld dat de röntgenbestralingen hadden plaatsgevonden om ringworm op de schedelhuid te bestrijden.

Kort nadat de dosis was gegeven overleden al 6.000 kinderen. Van de overige kinderen kregen er velen een vorm van dodelijke kanker, een proces dat nog steeds gaande is. Tijdens hun leven lijdten de slachtoffers aan kwalen als geheugenverlies, epilepsie, Alzheimer, chronische hoofdpijn, psychoses, ...

De meerderheid van de slachtoffers was van Marokkaanse afkomst, aangezien zij het leeuwendeel uitmaakten van de Sephardi-immigranten. De generatie die werd vergiftigd zou de arme en criminele

klasse van Israël worden. Een opmerkelijk gegeven aangezien de Marokkanen die naar Frankrijk vluchten over het algemeen welvarend en hoog opgeleid zijn. De gebruikelijke argumentatie was dat de rijken en de slimmen naar Frankrijk trokken, terwijl in werkelijkheid de hersencellen van de naar Israël vertrokken Marokkanen aangetast waren.

De documentaire laat ook de slachtoffers aan het woord. Een Marokkaanse vrouw beschrijft hoe zij het voelt om 35.000 keer de toegestane dosis door het hoofd te krijgen. “Ik schreeuwde dat de hoofdpijn moest verdwijnen. Maar die verdween nooit”. Een man met een baard sjokt over straat. “Ik ben nu in de vijftig, maar iedereen denkt dat ik 70 ben. Als ik ga wandelen moet ik voorovergebogen lopen om niet te vallen. Ze hebben mijn jeugd gestolen met hun röntgenstralen.”

Ook de vrouw die de administratie deed van de doseringen aan de duizenden kinderen komt aan het woord. “Ze brachten ze in rijen. Eerst werden hun hoofden geschoren en ingesmeerd met een brandende gel. Daarna werd een bal tussen hun benen geplaatst en kregen de kinderen de opdracht deze niet te laten vallen, zodat ze zich niet zouden bewegen. De kinderen waren verder niet beschermd over hun lichaam. Er waren geen loden vesten voor hen. Mij werd verteld goed werk te doen door te helpen de ringworm te verwijderen. Als ik had geweten welk gevaar de kinderen liepen, dan zou ik nooit hebben meegewerkt. Nooit!”

Omdat het hele lichaam werd blootgesteld aan de straling werden de genen van de kinderen aangetast hetgeen zijn weerslag had op de volgende generatie. Een vrouw met een vervormd gezicht vertelt dat haar drie kinderen dezelfde kanker hebben. De film maakt zeer duidelijk dat deze operatie niet op toeval berust. De gevaren van röntgenstraling waren toen al 40 jaren bekend. In de officiële richtlijnen uit 1952 staat duidelijk vermeld dat de maximale toe te dienen dosis aan kinderen 5 rad mag zijn. Van een fout kan derhalve geen sprake zijn. De kinderen werden bewust vergiftigd.

David Deri maakt duidelijk dat alleen de Sephardi kinderen bestraald werden. “Ik zat op school toen er mannen kwamen om met ons een reis te maken. Ze vroegen naar onze namen. Aan de Ashkenazi (Europese) kinderen werd gezegd om naar hun plaats terug te keren. De donkere kinderen werden in de bus gezet”. De film laat ook een historicus aan het woord die ingaat op de eugenetische beweging. Hij stelt dat de Ringworm-operatie een eugenetisch programma was, gericht op het elimineren van de als zwak geziene delen van de samenleving.

David Deri praat over zijn frustraties toen hij probeerde het medische dossier uit zijn kindertijd te achterhalen. “Ik wilde alleen weten wat ze met me deden. Ik wilde weten wie zijn goedkeuring hieraan had gegeven. Ik wilde de keten van opdrachtgevers achterhalen. Maar het ministerie van gezondheid vertelde dat men mijn dossier was kwijt geraakt. Een woordvoerder van dit ministerie, Boaz Lev, meldt dat bijna alle gegevens tijdens een brand verloren zijn gegaan.

Het verhaal gaat dat aan het einde van de jaren veertig de wetgeving in de VS experimenten met het bestralen van mensen zoals gevangenen, zwakbegaafden en dergelijke stopzette. Het Amerikaanse atoomprogramma zocht nieuwe menselijke proefdieren en die werden door de Israëlische regering geleverd. Deze regering bestond destijds uit: Premier - David Ben Gurion; Minister van Financiën - Eliezer Kaplan; Minister voor Nederzettingen - Levi Eshkol; Minister van Buitenlandse Zaken - Moshe Sharrett; Minister van Gezondheid - Yosef Burg; Minister van Arbeid - Golda Meir; Minister van Politie - Amos Ben Gurion. De hoogste ambtenaarspost was de Directeur-Generaal van het Ministerie van Defensie, bekleed door Simon Peres.

Het is belachelijk te denken dat een programma dat miljarden dollars aan Amerikaanse regeringsfondsen oplevert, onbekend zou zijn bij de premier van het slecht bij kas zittende Israël. Na de vertoning van de documentaire op de Israëlische televisie vond er een paneldiscussie plaats met de Marokkaanse zanger, David Edri, voorman van het Compensatie Comité van de Ringworm Stralingslachtoffers en Boaz Lev, woordvoerder van het Ministerie van gezondheid.

Tv-presentator Dan Margalit trachtte zijn gezicht in de plooi te houden na het zien van de film. Hij legde uit dat ‘de staat arm was en dat het een kwestie was van overleven.’ Toen hield hij op. Hij wist dat er geen excuus was voor hetgeen de Sephardi kinderen moesten doorstaan.

De Marokkaanse zanger legde de vinger op de zere wonde. “Het zal pijn doen, maar de waarheid moet gehoord worden. Als dat niet gebeurt, zullen de wonden nimmer helen.”

Er is één persoon in leven die de waarheid kent: Simon Peres. De enige manier om de waarheid boven tafel te krijgen is zijn rol te onderzoeken in het massaal vergiften van meer dan 100.000 kinderen en jongeren. Toch zal dit niet gebeuren. De documentaire werd uitgezonden tegelijkertijd met de Israëlische finale van een talentenjacht zoals Idols. De volgende dag stond de winnaar pontificaal op de voorpagina's. Met geen woord werd over 'The Ringworm Children' gesproken. Geen enkele krant besteedde er aandacht aan; ook het internet niet. Tot nu.

Bron: <http://www.indymedia.org.uk/en/2005/10/326910.html> - Linken:
<http://web.israelinsider.com/views/3998.htm> - <http://www.vrijheids.net/?p=76>

Z ZIONISME: EIS HET LAND OP, 'Het Beloofde land'
I INTIMIDEER HET VOLK, BEZET HUN LAND EN VERNIEL HUIZEN EN VELDEN
O ONAFHANKELIJKHEIDSOORLOG: VERDRIJF DE BEVOLKING
N NOOIT GEEF JE HEN TOELATING TERUG TE KEREN
I INDIEN NODIG, EIS HET SLACHTOFFER TE ZIJN OF ZEG GEWOON "HOLOCAUST"
S SCHEID, EN CREËER APARTHEID, een zuivere joodse staat
M MASSACREER ALLEN DIE WEERSTAND BIEDEN EN NOEM HEN TERRORISTEN
E EERBIEDIG NOOIT VN-RESOLUTIES EN MENSENRECHTEN

6. CODIP-ACTIEF

1. Met het VPK op inleefreis naar Palestina en Israël: augustus 2009!

Als waarnemer optreden in Palestina, de dagelijkse situatie met eigen ogen zien, Palestijnse en internationale organisaties ontmoeten, je solidariteit met de bevolking in woord en daad uitdrukken, ... Wanneer? Augustus 2009. Waar? Palestina & Israël: met o.a. bezoeken aan: Hebron, Bethlehem, Ramallah, Nablus, Jeruzalem, Jordaanvallei, Jenin, Sakhnin, Akka, Haïfa en Tel Aviv. Ontmoetingen met verschillende organisaties zoals Stop the Wall, Addameer, PWWSD, Ibdah, ICAHD, Zochrot, ... Contact / meer informatie over deze reis: Vlaams Palestina Komitee: vpk@vlaamspalestinakomitee.be - Telefoon: 02 501 67 49 - Fax: 02 501 89 19.

2. **Dank voor Uw steun het voorbije jaar!** Er werden 75 fiscale attesten afgeleverd voor een bedrag van 10.257,95 euro. Giften zonder fiscaal attest bedroegen 1.670,63 euro.

3. "Israël koloniseert – DEXIA financiert".

Met deze campagne eisen we van Dexia NV dat het de financiering stopzet van de illegale Israëlische kolonisatie van de Bezette Palestijnse gebieden. Daarnaast eisen we dat de aandeelhouders van Dexia NV, waaronder de Belgische autoriteiten, de nodige maatregelen treffen om een einde te maken aan deze illegale situatie. Op <http://www.intal.be/nl/article/chronologie-van-de-campagne-israel-koloniseert-dexia-financiert> kan u de evolutie van de huidige campagne volgen. **Op 8 april 2009 tekenden 50 organisaties** het platform 'Israël koloniseert - Dexia financiert' al. 25 gemeentes en de provincie Namen stemden een resolutie.

Nationale manifestatie tegen de politiek van Dexia in Israël: Iedereen aanwezig tegenover de Dexia-toren op het Rogierplein in Brussel, woensdag 13 mei van 16u -17u30.

4. CODIP ontvangt geen subsidies of overheidssteun

en is geheel afhankelijk van vrijwillige bijdragen van sympathisanten. Indien u CODIP wilt steunen, kan dit steeds op rekeningnummer 000-1576647-09 van CODIP met vermelding van "steun voor CODIP". Voor deze giften kan CODIP een fiscaal attest afleveren vanaf 30 €.

CODIP-pers verschijnt vier keer per jaar: in januari, april, juli en oktober. Gratis als lid of per e-mail. 5 euro voor postverzending. VU: Myriam Vandecan, Ectorsstraat 19, 3400 Landen.